

Arrest

nr. 268 127 van 11 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. PAUWELS
Leopold De Waelstraat 12
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 12 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. PAUWELS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Paramaribo (Suriname) en bezit u de Surinaamse nationaliteit.

Op 8 november 2019 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde toen het volgende: Toen uw ouders uit elkaar gingen besloot u te stoppen met uw middelbare school om uw moeder te helpen en geld te verdienen. Zo ging u soms met uw moeder mee naar de markt om

groenten en fruit te verkopen, alsook werkte u in de bouw of ging u onkruid wieden bij mensen thuis. Van 2011-2014 werkte u als goudelver. U werd in 2015 tewerkgesteld in de bouw, bij het bedrijf BL Harbert, waar u ook werkte als schilder. U spaarde wat geld bijeen om een ticket richting Parijs te boeken aangezien u graag de Eiffeltoren wou zien. Op 8 juni 2016 verliet u Suriname met een Frans visum en vloog u via Frans Guyana naar Frankrijk. Op 19 juni 2016 keerde u terug naar Suriname omdat op die dag uw terugvlucht gepland stond. Op 29 juni 2016 ging u opnieuw naar Frankrijk als toerist. Een week na uw aankomst in Frankrijk, reisde u verder naar België om zo uw vakantie verder te zetten. Op 10 juli 2016 verliet uw visum en besloot u in België te blijven om werk te zoeken en zo uw moeder en broertjes financieel te kunnen steunen. U sliep bij mensen die u had leren kennen, maar aangezien u illegaal was, kon u niet werken en wist u niet wat te doen. In oktober 2019 kwam u via een persoon op straat op de hoogte van de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U diende een verzoek in op 8 november 2019. U verklaarde toen bij terugkeer naar Suriname te vrezen onvoldoende werk te kunnen vinden door de slechte economische situatie. Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u een kopie van uw paspoort neer, een getuigschrift van BL Harbert, een usbstick met Facebookberichten over de algemene situatie in Suriname en van foto's van uw huis en familieleden, een blanco strafregister en uw geboorteakte.

Op 24 november 2020 werd uw eerste verzoek geweigerd. U diende tegen deze beslissing geen beroep in.

Zonder het land te hebben verlaten, diende u op 8 augustus 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde hierbij dat u biseksueel bent. U beseftte dit in 2015, op 24-jarige leeftijd door het bekijken van gayporno. Nadat u van een feestje kwam in Suriname sprak een man in een auto u aan om hem te vergezellen, wat u ook deed. Terwijl jullie afgezonderd geparkeerd stonden kwamen enkele mannen jullie lastigvallen. U kreeg slagen op uw hoofd met een fles, maar kon erna vluchten. Na een ander feestje werd u opnieuw aangesproken door een man in zijn auto die u vroeg mee te gaan. U had seks met deze man en ging daarna naar huis. Toen u wat geld bijeen gespaard had besloot u naar Europa te komen om er de Eiffeltoren te zien. Na een korte periode in Europa te verblijven, keerde u terug naar Suriname omdat u uw familie miste. Maar dan besloot u toch terug te keren en uw reis in Europa verder te zetten. U bleef na het verstrijken van uw visum, initieel om uw moeder financieel te ondersteunen. Tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming durfde u uw seksuele geaardheid niet aanhalen uit schaamte voor de reactie van de protection officer. Bij terugkeer naar Suriname vreest u niet te kunnen zijn wie u wilt zijn. Daarnaast vreest u de reacties van uw familie en burgers.

U legt een brief van het CAW Antwerpen over uw financiële situatie in België voor ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3

of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In uw huidig verzoek brengt u een nieuw asielmotief ter sprake, met name uw biseksuele geaardheid. Volgens uw verklaringen vreest u bij terugkeer naar Suriname niet te kunnen zijn wie u wilt zijn. Daarnaast vreest u de reacties van uw familie en burgers (CGVS, p. 5). Er dient echter te worden vastgesteld dat er bij uw beweerde seksuele geaardheid ernstige vraagtekens dienen te worden geplaatst. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn geaardheid een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

In casu kunnen uw verklaringen echter allerminst overtuigen, en dit om volgende redenen. Allereerst is het Commissariaat-generaal niet overtuigd door uw verklaringen in verband met uw bewustwording van uw seksuele oriëntatie en genderidentiteit. Gevraagd naar uw bewustwordingsproces, stelt u het te weten doordat u op 24jarige leeftijd tijdens het kijken van porno doorklikte naar andere filmpjes en zo terecht kwam bij gay- en transgenderporno (CGVS, p. 5-7). U voelde zich aangetrokken tot deze filmpjes en zo werd u zich bewust van uw seksuele geaardheid (CGVS, p. 5-7). U beperkt zich herhaaldelijk ertoe te stellen dat u opgewonden werd van dit soort filmpjes en u dacht dat u dit ook wel zou willen proberen (CGVS, p. 8). Er moet worden opgemerkt dat u hierover tijdens uw persoonlijk onderhoud erg aan de oppervlakte blijft en zich beperkte tot fysieke en seksuele aspecten. Het komt bevreemdend over dat u niets kunt vertellen over uw verdere gevoelens en ervaringen aangaande uw seksuele geaardheid. Zo was u zich niet eerder bewust van uw aantrekkingskracht naar andere mannen toe (CGVS, p. 7-8), maar toen u de filmpjes zag verklaart u dit opwindend te vinden en u nieuwsgierig was om mannen met borsten te zien of grote billen (CGVS, p. 7, 1, 15). Gevraagd wat u daarbij voelde naast de fysieke aspecten geeft u eenmalig schaamte aan (CGVS, p. 8), alvorens u terug verder naar alle plastische verschillen. Hierbij is het eveneens van belang te wijzen op de wisselwerking tussen uw religieuze overtuiging en uw seksuele geaardheid. Hoewel u zich uit als een christen voor wie zijn geloof heel veel betekent en u beseft dat andere christenen en de Bijbel andere relaties dan heteroseksuele relaties afwijzen blijkt u hierover nog niet veel te hebben nagedacht (CGVS, p.4,17). U moet herhaaldelijk de vraag gesteld worden hoe u uw geloof met uw geaardheid verzoent om uiteindelijk na lang nadenken te besluiten dat u zich niet slecht voelt over uw seksuele handelingen. Vervolgens relativeert u de inhoud van de Bijbel door de stellen dat u niet weet wie het boek schreef (CGVS, p.17,18). Het is opvallend dat u als overtuigd christen niet meer en grondiger heeft stilgestaan bij de wijze waarop u vanuit uw geloof met uw geaardheid omgaat. Uw oplossing om de inhoud van de Bijbel in vraag te stellen valt dan weer niet te verzoenen met de uw christelijke overtuiging en doet vermoeden dat u helemaal niet met deze tweespalt geconfronteerd wordt. Dat u er niet in slaagt om uw gevoelens aangaande uw biseksuele geaardheid te beschrijven, of uit te leggen hoe u tot het besef was gekomen dat u zich tot mannen aangetrokken voelde en wat dit voor u betekende komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Voorts legt u over uw seksuele contacten in België eveneens inconsistente verklaringen af. Zo haalt u aan dat u wel al mannen hebt leren kennen in België, maar dat u slechts gesprekken met hen voerde (CGVS, p. 13). Er wordt u nadrukkelijk gevraagd of u reeds fysieke contacten met mannen had in België waarop u 'nee, niet echt' antwoordt (CGVS, p. 13). Er wordt u nogmaals gevraagd of de twee mannen in Suriname uw enige fysieke contacten met mannen waren waarop u bevestigend antwoordt (CGVS, p. 13). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd waarom de twee seksuele ervaringen met mannen in Suriname u doen besluiten dat u biseksueel bent, verklaart u plots dat u ook in België al betrekkingen met mannen heeft gehad (CGVS, p. 13). Dat u plots uw verklaringen wijzigt plaatst een ernstig voorbehoud bij de ernst en geloofwaardigheid van uw ingeroepen seksuele beleving. Dat u daarnaast er niet in slaagt overtuigende verklaringen af te leggen betreffende deze plots ingeroepen contacten in België eveneens. Wanneer u wordt gevraagd hoe u deze personen leerde kennen komt u slechts met algemeenheden. Benadrukt dat u specifiek hoort te zijn antwoordt u 'gewoon seks' (CGVS, p. 13). Als u wordt verduidelijkt dat de vraag peilde naar de manier waarop u deze personen leerde kennen antwoordt u in een bar, buiten. U vroeg hem of hij voor de mannen of vrouwen was waarop u hem mee nam naar uw appartement (CGVS, p. 13-14). Uw oppervlakkige antwoorden en beschrijving van uw contacten kunnen niet volstaan en staan bovendien haaks op het schaamtegevoel dat u ertoe dwong uw geaardheid niet te vermelden tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming (CGVS, p.5).

Daarenboven wordt er gewezen op uw totale gebrek aan kennis betreffende de LGBTQIA+gemeenschap en rechten van LGBTQIA+, zowel in Suriname als in België. Zo heeft u geen idee of er organisaties bestaan in Suriname voor de LGBTQIA+ (CGVS, p. 18). U weet zelfs niet of homo- en bisexualiteit legaal of illegaal is in Suriname, want u heeft het nooit opgezocht (CGVS, p. 18). U heeft ook geen idee van bekende mensen, politici of mediafiguren in Suriname die deel uitmaken van de LGBTQIA+ gemeenschap (CGVS, p. 19). Dat u een land ontvlucht omdat u zichzelf niet kan zijn zonder dat u ook maar enige informatie heeft over de rechten van de LGBTQIA+gemeenschap doet de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p. 18). Ook denkt u dat mensen van hetzelfde geslacht mogen trouwen in België maar bent u dit niet zeker, evenmin heeft u dit opgezocht (CGVS, p. 18-19). Uw desinteresse in de materie is opvallend en zet uw geloofwaardigheid verder op de helling.

Betreffende uw verklaringen verschillende keren slachtoffer te zijn geworden in Suriname legt u inconsistente verklaringen af. Zo haalt u in het begin van het persoonlijk onderhoud aan dat u vaak slachtoffer bent geworden in Suriname waardoor u schrik heeft om te vertellen over uw geaardheid (CGVS, p. 4-5). Ook bij de DVZ verklaarde u dat er meerdere incidenten zijn en dat u vaak slachtoffer was van verschillende aanvallen (Verklaring volgend verzoek, vraag 16). Tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt al snel dat er één incident plaatsvond waarbij u tijdens uw eerste seksuele ervaring slachtoffer werd omwille van uw geaardheid toen u met een fles werd geraakt door jongens die jullie betrapten (CGVS, p. 5-6, 16). Wanneer er gevraagd wordt of er andere incidenten plaatsvonden omwille van uw seksuele geaardheid antwoordt u van niet (CGVS, p. 6). Er dient ook opgemerkt te worden dat er tijdens uw eerste verzoek expliciet gevraagd werd of u ooit slachtoffer werd van criminaliteit in Suriname, waar u toen aanhaalde dat wel eens kleren of schoenen werden gestolen als u die buiten liet staan, maar u haalde toen geen enkel ander incident aan (Eerste verzoek CGVS, p. 13). De vaststelling dat u geen afwijkende verklaringen laat optekenen over de incidenten die u kende omwille van uw geaardheid doet verder twifelen aan uw bisexualiteit.

Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat u doorheen uw houding geenszins blij geeft van een beschermingsnood omwille van uw voorgehouden geaardheid. Hoewel u reeds sinds 2015 zou weten dat u zich aangetrokken voelt tot mannen (CGVS, p. 5-6) verliet u pas in 2016 uw land, keerde u nadien zelfs nog terug naar Suriname en was u zelfs blij om terug in uw land te zijn (Eerste verzoek CGVS, p. 6-7). Vervolgens verbleef u meerdere jaren op illegale wijze in België zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen (Eerste verzoek CGVS, p. 7-8). Toen u uiteindelijk uw eerste verzoek om internationale bescherming indiende, repte u met geen woord over uw seksuele oriëntatie (zie eerste verzoek). U spande ook geen beroepsprocedure aan om uw vrees dienaangaande alsnog te vermelden. Integendeel, u wachtte nog bijna een jaar om uiteindelijk in uw huidig verzoek uw verklaarde geaardheid aan bod te laten komen. Hoewel er begrip kan opgebracht worden voor uw motivatie om deze elementen niet eerder te vermelden, met name dat u zich schaamde om dit te vermelden (CGVS, p. 5) doet het verloop van uw tweede onderhoud op het CGVS toch twifelen aan uw voorstelling. Van de schaamte die u voelde ten aanzien van het CGVS was in uw tweede persoonlijk onderhoud immers niets te merken. Toen praatte u – zonder dat dit van u gevraagd werd – zeer expliciet over uw seksuele handelingen en voorkeuren. Deze vaststelling doet dan ook vraagtekens rijzen bij uw vergoelijking. Van iemand die een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst koestert of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade meent te lopen, kan immers verwacht worden dat hij zo snel mogelijk een vraag tot internationale bescherming indient en hierbij alle relevante elementen vermeldt. Hoewel er aangenomen wordt dat het aanbrengen van een bisexuele geaardheid moeite kost blijft het opvallend dat u die internationale bescherming nodig heeft pas meer dan 5 jaar na uw aankomst in België voor het eerst de ware toedracht van uw relaas vermeldt.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt ertoe te concluderen dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u zich tot zowel mannen als vrouwen aangetrokken voelt. Bijgevolg kan er evenmin waarde worden gehecht aan de vrees die u aan uw geaardheid vastknoopt en dient er besloten te worden dat u geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Het neergelegde attest handelt over uw financiële situatie in België en kan niet beschouwd worden als een nieuw element dat uw kans op een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Ook voert verzoeker bij de uiteenzetting van zijn middel aan dat er geen rekening werd gehouden met alle elementen die door hem werden aangebracht.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen laat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.4. In zijn huidig verzoek brengt verzoeker een nieuw asielmotief ter sprake, met name zijn biseksuele geaardheid, waardoor hij vreest bij terugkeer naar Suriname niet te kunnen zijn wie hij wil zijn en ook de reacties van zijn familie en burgers vreest.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

“In uw huidig verzoek brengt u een nieuw asielmotief ter sprake, met name uw biseksuele geaardheid. Volgens uw verklaringen vreest u bij terugkeer naar Suriname niet te kunnen zijn wie u wilt zijn. Daarnaast vreest u de reacties van uw familie en burgers (CGVS, p. 5). Er dient echter te worden vastgesteld dat er bij uw beweerde seksuele geaardheid ernstige vraagtekens dienen te worden geplaatst. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn geaardheid een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

In casu kunnen uw verklaringen echter allerm minst overtuigen, en dit om volgende redenen. Allereerst is het Commissariaat-generaal niet overtuigd door uw verklaringen in verband met uw bewustwording van uw seksuele oriëntatie en genderidentiteit. Gevraagd naar uw bewustwordingsproces, stelt u het te weten doordat u op 24jarige leeftijd tijdens het kijken van porno doorklikte naar andere filmpjes en zo terecht kwam bij gay- en transgenderporno (CGVS, p. 5-7). U voelde zich aangetrokken tot deze filmpjes en zo werd u zich bewust van uw seksuele geaardheid (CGVS, p. 5-7). U beperkt zich herhaaldelijk ertoe te stellen dat u opgewonden werd van dit soort filmpjes en u dacht dat u dit ook wel zou willen proberen (CGVS, p. 8). Er moet worden opgemerkt dat u hierover tijdens uw persoonlijk onderhoud erg aan de oppervlakte blijft en zich beperkte tot fysieke en seksuele aspecten. Het komt bevreemdend over dat u niets kunt vertellen over uw verdere gevoelens en ervaringen aangaande uw seksuele geaardheid. Zo was u zich niet eerder bewust van uw aantrekkingskracht naar andere mannen toe (CGVS, p. 7-8), maar toen u de filmpjes zag verklaart u dit opwindend te vinden en u nieuwsgierig was om mannen met borsten te zien of grote billen (CGVS, p. 7, 1, 15). Gevraagd wat u daarbij voelde naast de fysieke aspecten geeft u eenmalig schaamte aan (CGVS, p. 8), alvorens u terug verder naar alle plastische verschillen. Hierbij is het eveneens van belang te wijzen op de wisselwerking tussen uw religieuze overtuiging en uw seksuele geaardheid. Hoewel u zich uit als een christen voor wie zijn geloof heel veel betekent en u beseft dat andere christenen en de Bijbel andere relaties dan heteroseksuele relaties afwijzen blijkt u hierover nog niet veel te hebben nagedacht (CGVS, p.4,17). U moet herhaaldelijk de vraag gesteld worden hoe u uw geloof met uw geaardheid verzoent om uiteindelijk na lang nadenken te besluiten dat u zich niet slecht voelt over uw seksuele handelingen. Vervolgens relativeert u de inhoud van de Bijbel door de stellen dat u niet weet wie het boek schreef (CGVS, p.17,18). Het is opvallend dat u als overtuigd christen niet meer en grondiger heeft stilgestaan bij de wijze waarop u vanuit uw geloof met uw geaardheid omgaat. Uw oplossing om de inhoud van de Bijbel in vraag te stellen valt dan weer niet te verzoenen met de uw christelijke overtuiging en doet vermoeden dat u helemaal niet met deze tweespalt geconfronteerd wordt. Dat u er niet in slaagt om uw gevoelens aangaande uw biseksuele geaardheid te beschrijven, of uit te leggen hoe u tot het besef was gekomen dat u zich tot mannen aangetrokken voelde en wat dit voor u betekende komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Voorts legt u over uw seksuele contacten in België eveneens inconsistente verklaringen af. Zo haalt u aan dat u wel al mannen hebt leren kennen in België, maar dat u slechts gesprekken met hen voerde (CGVS, p. 13). Er wordt u nadrukkelijk gevraagd of u reeds fysieke contacten met mannen had in België waarop u ‘nee, niet echt’ antwoordt (CGVS, p. 13). Er wordt u nogmaals gevraagd of de twee mannen in Suriname uw enige fysieke contacten met mannen waren waarop u bevestigend antwoordt (CGVS, p. 13). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd waarom de twee seksuele ervaringen met mannen in Suriname u doen besluiten dat u biseksueel bent, verklaart u plots dat u ook in België al betrekkingen met mannen heeft gehad (CGVS, p. 13). Dat u plots uw verklaringen wijzigt plaatst een ernstig voorbehoud bij de ernst en geloofwaardigheid van uw ingeroepen seksuele beleving. Dat u daarnaast er niet in slaagt overtuigende verklaringen af te leggen betreffende deze plots ingeroepen contacten in België eveneens. Wanneer u wordt gevraagd hoe u deze personen leerde kennen komt u slechts met algemeenheden. Benadrukt dat u specifiek hoort te zijn antwoordt u ‘gewoon seks’ (CGVS, p. 13). Als u wordt verduidelijkt dat de vraag peilde naar de manier waarop u deze personen leerde kennen antwoordt u in een bar, buiten. U vroeg hem of hij voor de mannen of vrouwen was waarop u hem mee nam naar uw appartement (CGVS, p. 13-14). Uw oppervlakkige antwoorden en beschrijving van uw

contacten kunnen niet volstaan en staan bovendien haaks op het schaamtegevoel dat u ertoe dwong uw geaardheid niet te vermelden tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming (CGVS, p.5).

Daarenboven wordt er gewezen op uw totale gebrek aan kennis betreffende de LGBTQIA+gemeenschap en rechten van LGBTQIA+, zowel in Suriname als in België. Zo heeft u geen idee of er organisaties bestaan in Suriname voor de LGBTQIA+ (CGVS, p. 18). U weet zelfs niet of homo- en biseksualiteit legaal of illegaal is in Suriname, want u heeft het nooit opgezocht (CGVS, p. 18). U heeft ook geen idee van bekende mensen, politici of mediafiguren in Suriname die deel uitmaken van de LGBTQIA+ gemeenschap (CGVS, p. 19). Dat u een land ontvlucht omdat u zichzelf niet kan zijn zonder dat u ook maar enige informatie heeft over de rechten van de LGBTQIA+gemeenschap doet de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p. 18). Ook denkt u dat mensen van hetzelfde geslacht mogen trouwen in België maar bent u dit niet zeker, evenmin heeft u dit opgezocht (CGVS, p. 18-19). Uw desinteresse in de materie is opvallend en zet uw geloofwaardigheid verder op de helling.

Betreffende uw verklaringen verschillende keren slachtoffer te zijn geworden in Suriname legt u inconsistente verklaringen af. Zo haalt u in het begin van het persoonlijk onderhoud aan dat u vaak slachtoffer bent geworden in Suriname waardoor u schrik heeft om te vertellen over uw geaardheid (CGVS, p. 4-5). Ook bij de DVZ verklaarde u dat er meerdere incidenten zijn en dat u vaak slachtoffer was van verschillende aanvallen (Verklaring volgend verzoek, vraag 16). Tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt al snel dat er één incident plaatsvond waarbij u tijdens uw eerste seksuele ervaring slachtoffer werd omwille van uw geaardheid toen u met een fles werd geraakt door jongens die jullie betrapten (CGVS, p. 5-6, 16). Wanneer er gevraagd wordt of er andere incidenten plaatsvonden omwille van uw seksuele geaardheid antwoordt u van niet (CGVS, p. 6). Er dient ook opgemerkt te worden dat er tijdens uw eerste verzoek expliciet gevraagd werd of u ooit slachtoffer werd van criminaliteit in Suriname, waar u toen aanhaalde dat wel eens kleren of schoenen werden gestolen als u die buiten liet staan, maar u haalde toen geen enkel ander incident aan (Eerste verzoek CGVS, p. 13). De vaststelling dat u geen afwijkende verklaringen laat optekenen over de incidenten die u kende omwille van uw geaardheid doet verder twifelen aan uw biseksualiteit.

Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat u doorheen uw houding geenszins blij geeft van een beschermingsnood omwille van uw voorgehouden geaardheid. Hoewel u reeds sinds 2015 zou weten dat u zich aangetrokken voelt tot mannen (CGVS, p. 5-6) verliet u pas in 2016 uw land, keerde u nadien zelfs nog terug naar Suriname en was u zelfs blij om terug in uw land te zijn (Eerste verzoek CGVS, p. 6-7). Vervolgens verbleef u meerdere jaren op illegale wijze in België zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen (Eerste verzoek CGVS, p. 7-8). Toen u uiteindelijk uw eerste verzoek om internationale bescherming indiende, repte u met geen woord over uw seksuele oriëntatie (zie eerste verzoek). U spande ook geen beroepsprocedure aan om uw vrees dienaangaande alsnog te vermelden. Integendeel, u wachtte nog bijna een jaar om uiteindelijk in uw huidig verzoek uw verklaarde geaardheid aan bod te laten komen. Hoewel er begrip kan opgebracht worden voor uw motivatie om deze elementen niet eerder te vermelden, met name dat u zich schaamde om dit te vermelden (CGVS, p. 5) doet het verloop van uw tweede onderhoud op het CGVS toch twifelen aan uw voorstelling. Van de schaamte die u voelde ten aanzien van het CGVS was in uw tweede persoonlijk onderhoud immers niets te merken. Toen praatte u – zonder dat dit van u gevraagd werd – zeer expliciet over uw seksuele handelingen en voorkeuren. Deze vaststelling doet dan ook vraagtekens rijzen bij uw vergoelijking. Van iemand die een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst koestert of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade meent te lopen, kan immers verwacht worden dat hij zo snel mogelijk een vraag tot internationale bescherming indient en hierbij alle relevante elementen vermeldt. Hoewel er aangenomen wordt dat het aanbrengen van een biseksuele geaardheid moeite kost blijft het opvallend dat u die internationale bescherming nodig heeft pas meer dan 5 jaar na uw aankomst in België voor het eerst de ware toedracht van uw relaas vermeldt.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt ertoe te concluderen dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u zich tot zowel mannen als vrouwen aangetrokken voelt. Bijgevolg kan er evenmin waarde worden gehecht aan de vrees die u aan uw geaardheid vastknoopt en dient er besloten te worden dat u geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Het neergelegde attest handelt over uw financiële situatie in België en kan niet beschouwd worden als een nieuw element dat uw kans op een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot.”

De Raad wijst erop dat verzoeker bezwaarlijk ernstig kan volhouden dat de commissaris-generaal de door hem aangebrachte elementen niet heeft onderzocht gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt immers ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing alle nieuwe elementen heeft betrokken die door verzoeker worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hijzelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De Raad stelt derhalve vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Verzoeker maakt op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming en het door hem bijgebrachte document niet op individuele wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Verzoeker wijst erop dat hij niet hoog opgeleid is, dat uit het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij een aantal vragen niet juist had begrepen wat leidde tot miscommunicatie en dat bepaalde vragen van een niveau waren dat hij niet aankon. Ook wordt de verwerende partij verweten geen rekening te hebben gehouden met de lichaamstaal tijdens het onderhoud.

De Raad stelt vast na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, aanwezig in het administratief dossier, dat het onderhoud zeer vlot is verlopen en verzoeker bij machte was de vragen van de *protection officer* te beantwoorden. Daarnaast werd telkens wanneer verzoeker aangaf de vraag niet zo goed te begrijpen, de vraag herhaald en zelfs duidelijk gemaakt wat werd bedoeld met het gevraagde. Verzoeker licht overigens niet toe over welke vragen het gaat, op welke wijze hij die verkeerd begrepen had of dat ze van een te hoog niveau waren waardoor ze tot een miscommunicatie hebben kunnen leiden. De Raad ziet overigens niet in en dit wordt door verzoeker niet concreet toegelicht op welke wijze zijn opleiding en niveau van invloed zouden zijn op het vermogen van een persoon omtrent zijn persoonlijke leef- en denkwereld doorleefde verklaringen af te leggen. Evenmin licht verzoeker concreet toe op welke wijze zijn lichaamstaal tijdens het persoonlijk onderhoud van invloed zou zijn geweest op zijn verklaringen en de manier waarop zijn verklaringen door de commissaris-generaal werden beoordeeld. Verzoeker brengt niets concreet bij dat een ander licht kan schijnen op de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Waar wordt gesteld dat hij moeite had om "*zijn innerlijke zelf te verwoorden*" en communicatieve vaardigheden mist, wordt ook vastgesteld dat uit de beide persoonlijke onderhoudsop het Commissariaat-generaal, dus ook het onderhoud dat plaatsvond in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming dat verzoeker wel degelijk bij machte was om vragen met betrekking tot zijn persoonlijke leefwereld te beantwoorden. Uit geen van de notities van deze onderhoudsop blijkt dat verzoeker gebrekkige communicatieve vaardigheden zou hebben, noch mentaal niet in staat zou zijn "*zijn innerlijke zelf te verwoorden*".

Verzoeker wijst erop dat hij inderdaad een bewustwordingsproces doormaakte van zijn seksuele geaardheid, dat dit begon met het kijken naar *gayporno* en door het stellen van seksuele handelingen, dat je gewoon jezelf moet zijn, dat er op de bewustwording van een seksuele geaardheid geen leeftijd staat, dat hij en ieder ander persoon dat bewustwordingsproces op zijn eigen manier doormaakt, dat het om de individuele situatie van elk persoon gaat en dat zijn bewustwordingsproces bijgevolg geen reden kan zijn om zijn seksuele geaardheid in twijfel te trekken.

Hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, komt het aan de verzoeker om internationale bescherming toe om zijn beweerde homoseksualiteit of anders-geaardheid aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al

dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Indien de verzoeker om internationale bescherming geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele geaardheid, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele geaardheid dient te blijken uit de verklaringen van verzoeker (UNHCR, "Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity", Genève, 2008, nr. 35). Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat er minstens doorleefde verklaringen worden afgelegd over de eigen bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van de seksuele geaardheid die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homo- en biseksualiteit. Een seksuele geaardheid is een identiteit, een wezenlijk deel van iemands persoonlijkheid en draagt een proces van gevoelens en beleving met zich mee, hetgeen geenszins blijkt uit verzoekers verklaringen. Van een verzoeker die zichzelf identificeert als biseksueel en omwille van deze geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoonst. Gelet op de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing blijft verzoeker desbetreffend in gebreke.

Zoals de commissaris-generaal terecht aanhaalde wist verzoeker reeds sinds 2015 dat hij zich aangetrokken voelt tot mannen, evenwel zijn land pas verliet in 2016, nadien zelfs nog terugkeerde naar Suriname en zelfs blij was om daar terug te zijn. Vervolgens verbleef verzoeker meerdere jaren op illegale wijze in België zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen en toen hij uiteindelijk zijn eerste verzoek om internationale bescherming indiende, repte hij met geen woord over zijn seksuele oriëntatie, noch ging hij in beroep om zijn vrees desbetreffend daar toch nog te kunnen vermelden nadat zijn verzoek door de commissaris-generaal werd afgewezen.

Integendeel, verzoeker wachtte nog bijna een jaar om uiteindelijk in zijn huidig verzoek zijn geaardheid aan bod te laten komen. Waar verzoeker zijn gedrag vergoelijkt door te wijzen op schaamte geeft het verloop van zijn tweede onderhoud hier niet meteen blijk van. Zoals de commissaris-generaal terecht kon vaststellen praatte verzoeker toen, en zonder dat dit specifiek gevraagd werd zeer expliciet over zijn seksuele handelingen en voorkeuren. Hoewel er aangenomen wordt dat het aanbrengen van een biseksuele geaardheid moeite kost blijft het opvallend dat verzoeker die stelt hierdoor internationale bescherming nodig te hebben pas meer dan 5 jaar na zijn aankomst in België voor het eerst de ware toedracht van zijn relaas vermeldt. Het argument dat er bij de mensen in Suriname rond seksuele geaardheid een taboesfeer hangt en dat er niet over wordt gesproken omdat men zijn familie niet te schande maken, verklaart noch verschoont verzoeker het gegeven dat hij hierover na al de tijd in België en Europa geen melding van maakte.

Waar hij stelt dat hij er vanuit die context er nog altijd moeilijk over kan spreken, blijkt opnieuw niet uit de notities van het persoonlijk onderhoud, waarbij hij zonder schroom over bijvoorbeeld seksueel contact met andere mannen in Suriname en België praat alsook over voorspel en het verschil tussen seksueel contact met een man en een vrouw.

Het weze benadrukt dat op verzoeker een persoonlijke verantwoordelijkheid rust om van bij het begin van de procedure waarheidsgetrouwe informatie te verschaffen over haar verzoek en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de betreffende autoriteiten zodat deze kunnen beslissen over het verzoek. Van een persoon die om internationale bescherming verzoekt, wordt verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland van meet af aan in vertrouwen neemt door zijn relaas volledig uiteen te zetten. In het bijzonder mag van een persoon die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, dan ook worden verwacht dat deze van meet af aan en doorheen de gehele procedure zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas en alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van dit vluchtrelaas, die op zijn persoonlijke situatie betrekking hebben en die de directe aanleiding vormen van of rechtstreeks verband houden met zijn vertrek uit zijn land. De Raad wijst erop dat indien men zich wendt tot de autoriteiten van een land om er bescherming te verkrijgen, hieraan inherent het vertrouwen in deze autoriteiten is verbonden. De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt in vertrouwen en eventuele negatieve ervaringen met de autoriteiten in het land van herkomst of elders kunnen geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste of onvolledige informatie omtrent het asielrelaas te debiteren. Aangezien verzoeker zich blijkens de voormelde vaststellingen reeds geruime tijd in Europa en onder meer België bevond, kan niet worden aangenomen dat een louter gevoel van schaamte hem zou verhinderd hebben zijn werkelijke vluchtrelaas en problemen te vertellen.

Volgens verzoeker meent de commissaris-generaal ten onrechte een argument te kunnen putten uit het feit dat verzoeker een christen is en biseksueel is en dit moeilijk te verzoenen valt. Verzoeker stelt desbetreffend in het verzoekschrift als volgt *“Verzoeker nuanceert dat overtuigd christen zijn door te stellen dat hij niet naar de kerk gaat, bidt, sorry zegt in de zin dat hij een goed mens wil zijn. Hij zegt sorry als hij aan het bidden is. En verder zegt hij misschien maken we fouten maar we weten niet dat we fouten maken, en vergeeft me maar, zo bid ik, Het is verzoeker zijn goed recht om christen en biseksueel te zijn. Verder staat het hem vrij om hierover al dan niet veel na te denken, De Commissaris-generaal mag verzoeker niet afrekenen op het feit dat hij geen uitgebreid antwoord kan geven op de vraag over de verzoening van religie en seksuele geaardheid en tweespalt, gelet op het profiel en de mogelijkheden van verzoeker. Het doet alleszins geen afbreuk aan zijn seksuele geaardheid.”*

De Raad stelt vast dat verzoeker zelf verklaarde een overtuigd christen te zijn, vroeger nog naar de kerk te zijn geweest, tot op heden tweemaal daags te bidden en zich tijdens het bidden zelfs excuseert zonder dat hij concreet kan toelichten waarom (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, 17, 18).

De Raad acht het in dergelijke omstandigheden evenwel niet aannemelijk dat verzoeker, hoewel hij wel beseft dat andere christenen en de Bijbel andere relaties dan heteroseksuele relaties afwijzen, hierover evenmin doorleefde verklaringen aflegde. Verzoeker werd herhaaldelijk de vraag gesteld hoe hij zijn geloof met zijn geaardheid verzoent, om uiteindelijk na lang nadenken te besluiten dat hij zich niet slecht voelt over zijn seksuele handelingen en vervolgens de inhoud van de Bijbel relativeert door achteloos te stellen dat hij niet weet wie het boek schreef. Ook de Raad acht het opvallend dat verzoeker als een christen, die tweemaal daags bidt en zich tijdens het bidden zelfs excuseert, hoewel naar eigen zeggen zonder te weten waarom, niet meer en grondiger heeft stilgestaan bij de wijze waarop hij vanuit zijn geloof met zijn geaardheid omgaat, hetgeen wel degelijk afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid.

Het algemeen betoog dat hij niet uitgebreid kan vertellen over een mogelijke *“gayscène”* in Suriname omdat alles er stiekem gebeurt uit schaamte en angst, omdat men wil vermijden dat mensen erover gaan praten en men *“een boeier”* wordt genoemd met alle gevolgen van dien, omdat hij zich niet heeft geout en het stiekem gebeurt, en bijgevolg onmogelijk iets kan hebben gezien van de *“gayscène”* in Suriname en enkel de reacties van de omgeving op (bi)seksuele geaardheid zag, kan geheel niet volstaan om een ander licht te werpen op zijn algehele onwetendheid en blijkbaar desinteresse in de zaak.

Zo werd vastgesteld dat hij geen idee heeft of er organisaties bestaan in Suriname voor de LGBTQIA+ en of homo- en biseksualiteit legaal of illegaal is in Suriname en het nooit heeft opgezocht. Verzoeker heeft ook geen idee van bekende mensen, politici of mediafiguren in Suriname die deel uitmaken van de LGBTQIA+-gemeenschap. Het gegeven dat hij een land ontvlucht omdat hij zichzelf niet kan zijn en hiervoor internationale bescherming vraagt zonder dat hij ook maar enige informatie te hebben over de rechten van de LGBTQIA+-gemeenschap doet volledig afbreuk aan deze nood aan internationale bescherming. Het feit dat verzoeker daarnaast denkt dat mensen van hetzelfde geslacht mogen trouwen in België maar hier ook niet zeker van is en geen opzoeken heeft verricht bevestigt dit alleen meer. Verzoeker kan zijn gebrek aan interesse voor hetgeen waarvoor hij thans internationale bescherming vraagt dan ook niet vergoelijken door louter te verwijzen naar zijn persoonlijkheid en mogelijkheden waardoor er door hem niet veel wordt nagedacht over het hoe en waarom en over geldende wetten en regels.

Waar verzoeker louter wijst op het feit dat er miscommunicatie tijdens het persoonlijk onderhoud is geweest en zeker over de fysieke contacten met mannen in Suriname en in België duidt hij op geen enkele concrete wijze aan waaruit deze miscommunicatie dan bestond. Verzoeker legde wel degelijke verscheidene tegenstrijdige verklaringen af en weet dit onafdoende te verschonen of te verklaren. De loutere stelling dat gevoelens moeilijk te verwoorden zijn plaatst de tegenstrijdige verklaringen over verzoekers seksuele contacten in België en in Suriname niet in een ander daglicht. Van verzoeker kan wel degelijk worden verwacht dat hij coherente en doorleefde verklaringen aflegt over zijn seksuele contacten en dit zowel in Suriname als in België.

Met de stelling dat hij zijn seksuele geaardheid in Suriname stiekem beleefde, dat er zich in Suriname een incident heeft voorgedaan, hij het slachtoffer werd van een groep jongeren en een slag in zijn gezicht kreeg met een fles waardoor de schaamte en de angst groter werd, en dat hij gelet op zijn ervaringen in België heeft vastgesteld dat hij hier kan zijn wie hij wil zijn, kan in het licht van wat voorafgaat niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals

bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Uit de fotokopie van een foto die ter terechtzitting per aanvullende nota werd neergelegd waarop verzoeker naar eigen zeggen te zien is met roos haar, kan geen geaardheid worden afgeleid, noch is een dergelijke foto bij machte om voormelde vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoeker werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF